

Co je pravé křesťanství

Pro Tajemství Bible zpracoval Ladislav Hodač

Skutečný Boží lid neboli církev, je v Bibli popsána jako nevěsta, která se připravuje a těší se na příchod svého ženicha Ježíše Krista. Ovšem Bůh si cení každého jednotlivého věřícího člověka jako by byl jediný na celém světě. První část třetího přikázání zní:

Exodus 20:7 „*Neužívej jméno Hospodina, svého Boha, nadarmo,*“ to znamená, že pravý křesťan bude dělat Bohu čest. Být křesťanem znamená, zrcadlit charakter Krista ve svých myšlenkách, slovech i skutcích. Takový člověk studuje a přemýšlí o životě Krista každý den a tím, že se na něj dívá, je proměňován v Jeho obraz.

2. List Korintským 3:18 „*My všichni s odkrytou tváří jako v zrcadle odrážíme Pánovu slávu a tehdy jsme Pánovým Duchem proměňováni k jeho obrazu, od slávy k slávě.*“

Až Ježíš přijde ve svém slavném druhém příchodu, tak mu budou všichni opravdoví křesťané podobní.

1. List Janův 3:2 „*Milovaní, teď jsme Boží děti, ale ještě se neukázalo, co budeme. Víme však, že až se ukáže, budeme podobní jemu, neboť ho uvidíme tak, jak je.*“

Evangelium, což je věčná smlouva Stvořitele se svým lidem, je stejná od počátku lidských dějin až do konce, protože Bůh se nikdy nemění.

Židům 13:8 „*Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky.*“ Proto Bible nazývá evangelium věčným evangeliem.

Zjevení 14:6 „*Spatřil jsem také jiného anděla, letícího středem nebe, který měl věčné evangelium, aby je kázal obyvatelům země - každému národu, kmenu, jazyku i lidu.*“

Evangelium je věčné, protože Hospodin se nemění. **Malachiáš 3:6** „*Já Hospodin se neměním*“

V křesťanské době, kdy je pro nás ukřižování Ježíše již minulostí, se můžeme odvolávat na Ježíše jako našeho přímluvce v nebeské Svatyni.

Židům 7:24-26 „*24 ale jeho kněžství je trvalé, protože žije navěky. 25 Proto také může dokonale spasit ty, kdo skrze něj přistupují k Bohu, neboť je stále živ, aby se za ně přimlouval. 26 Přesně takového velekněze jsme potřebovali! Je svatý, nevinný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků a vyvýšený nad sama nebesa.*“

Stejně tak se ale mohl na Ježíše odvolávat Job, přestože smrt Spasitele na kříži byla pro Joba žijícího v dobách tzv. Starého zákona daleká budoucnost.

Job 16:19-20 „*19 Mám svědka v nebi právě teď, tam nahoře mám svého přímluvce. 20 Když se mi vysmívají přátelé, k Bohu přes slzy dívám se.*“

Bible oponuje jakémukoli jinému evangeliu. Apoštol Pavel to v listu **Galatským 1:6-7** říká naprosto jasně: „*6 Žasnu, jak rychle se uchylujete od Toho, který vás povolal Kristovou milostí, k jinému evangeliu. 7 Žádné jiné evangelium ale není; to se vás jen snaží zmást ti, kdo chtějí převrátit evangelium Kristovo.*“

Tato situace nastala již 10 - 20 let po smrti a nanebevzetí Pána Ježíše, který pokračoval v uskutečnění plánu spasení.

V dobách tzv. Starého zákona to byli kněží, kteří zprostředkovali oběť za hříšníka v pozemské Svatyni jako předobraz toho, co po svém ukřížování bude dělat Kristus ve Svatyni nebeské. V Den smíření, hebrejsky Jom kipur, sloužil Velekněz ve druhém oddělení Svatyně ve prospěch kajícího se hříšníka. Bůh tzv. bydlel se svým lidem v pozemské Svatyni tak dlouho, dokud Ho plně neodmítli.

Prostřednická služba kněží při obětování nevinných zvířat za hříchy lidu byla nutná, aby lidé pochopili plán spasení, který poukazoval na Krista jako jedinou pravou oběť a prostředníka mezi Bohem a hříšným člověkem. Účelem obětního systému ale nikdy nebylo nahradit úzký přátelský vztah Izraele s Hospodinem. Bohu vždy záleželo na vztazích s bytostmi, které stvořil. Jako příklad, si přečteme:

Leviticus 26:11-12 „¹¹Umístím svůj Příbytek mezi vás a nebudu si vás ošklivit. ¹²Budu se mezi vámi procházet, budu vaším Bohem a vy budete mým lidem.“

Tento text vyjadřuje myšlenku smlouvy mezi Bohem a Jeho lidem. Stejnou myšlenku o staletí později najdeme v knize Ezechiel.

Ezechiel 36:28 „Budete bydlet v zemi, kterou jsem dal vašim otcům. Budete mým lidem a já budu vaším Bohem.“

Ozeáš 2:21-25 „²¹Zasnoubím si tě navěky, zasnoubím si tě právem a spravedlností, láskou a milosrdenstvím. ²²Zasnoubím si tě také věrností, abys poznala, kdo je Hospodin. ²³V ten den odpovím, praví Hospodin, odpovím nebi a to odpoví zemi. ²⁴Země odpoví obilí, vínu i oleji a to vše odpoví Jizreeli. ²⁵Do země si jej zasejí a nad Lo-ruchamou se smilují. Lo-amihó oslovím: ‚Jsi můj lid,‘ a on mi odpoví: ‚Můj Bůh jsi ty!‘“

Hebrejci znali přesně význam bohoslužebných úkonů, ale mnozí Boha neznali. Náboženské uctívání – Bohoslužba se pro ně stala klamným nahrazením Boha jako takového. Jakékoliv bohoslužebné úkony jsou k ničemu, když neznáme Boha, kterého uctíváme a jemuž sloužíme. Stejně nebezpečí hrozí i nám v dnešní době. Je tedy nutné Boha znát a chápat smlouvu, kterou s námi uzavřel.

Když pak přišel Ježíš na tuto zemi, obětoval sám sebe, jednou provždy za hříchy lidí.

1. List Petřův 3:18 „Vždyť i Kristus, sám spravedlivý, jednou trpěl za hříchy nespravedlivých, aby vás přivedl k Bohu. V těle podstoupil smrt, ale v Duchu dostal život.“

List Židům 9:28 „Právě tak se Kristus jednou obětoval, aby sňal hříchy mnohých, a podruhé se ukáže ne už kvůli hříchu, ale pro spásu těch, kdo na něj čekají.“

Tím se stal spasitelem celého světa.

1. List Janův 2:2-3 „²On je smírnou obětí za naše hříchy, a nejen za naše, ale i za celý svět. ³Jak můžeme vědět, že ho známe? Podle toho, zda dodržujeme jeho přikázání.“

Jenom Ježíš je jediným, pravým prostředníkem mezi Bohem a hříšným člověkem.

1. List Timoteovi 2:5-6 „⁵Je přece jediný Bůh a jediný prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš, ⁶který dal sám sebe jako výkupné za všechny lidi“

List Efeským 3:12 „v něm a skrze víru v něj máme možnost přistupovat k Bohu směle a s důvěrou.“

List Efeským 1:3 „Požehnán buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás v Kristu požehnal veškerým duchovním požehnáním v nebesích!“

Židům 7:25 „Proto také může dokonale spasit ty, kdo skrze něj přistupují k Bohu, neboť je stále živ, aby se za ně přimlouval.“

Díky tomu, že Boží Syn položil dobrovolně život na kříži a po své smrti se přimlouvá u Otce za ty, kteří Ho přijali jako svého spasitele, tak je schopen dokonale spasit pokorné kající hříšníky. Není pak již zapotřebí mít nějaké další lidské prostředníky, jako např. Marii a jiné tzv. svaté, kněží, nebo Papeže. Prostě jiné lidi. Náboženské systémy, které nabízejí jiné prostředníky mezi Bohem a člověkem kromě Krista, nabízejí jiné, falešné evangelium, které v podstatě žádné evangelium není. Zpochybňují jasná biblická poselství.

Izaiáš 43:11 „Já, já sám jsem Hospodin a není spasitele kromě mne.“

Skutky 4:12 „V nikom jiném není spása - na světě není lidem dáno jiné jméno, v němž bychom mohli být spaseni!“ Žádný Budha, žádný Mohamed, žádný guru nemůže nikoho spasit.

Křesťané chápou, Boží lásku. Pavel píše ve **2. Listu Korintským 10:1a** „Já Pavel vás při mírnosti a vlídnosti Kristově vyzývám“ Kristus je tedy mírný a vlídný.

List Galatským 5:22-23a „²²Ovocem Ducha je pak láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrot, věrnost, ²³mírnost a zdrženlivost.“

1. List Janův 3:1 „Pohleďte, jakou láskou nás Otec zahrnul: smíme se nazývat Božími dětmi.“

Tyto verše podávají nádherným způsobem svědectví o lásce Otce, Syna i Ducha svatého. Tyto vlastnosti by měli být charakteristické pro všechny pravé Boží následovníky. Trojjediný Bůh stvořil člověka ke svému obrazu. V následujícím textu hovoří Bůh o sobě v množném čísle.

Genesis 1:26 „Tehdy Bůh řekl: Učiňme člověka k našemu obrazu, podle naší podoby!“

Po pádu Adama a Evy se Boží obraz v člověku poškodil, ale nebyl úplně zničen.

Genesis 9:6 „Kdo prolíje krev člověka, toho krev bude člověkem prolita, neboť k obrazu Božímu učinil Bůh člověka.“

Apoštol Jan v **1. Listu Janově 3:2** jasně řekl: „Víme však, že až se ukáže, budeme podobní jemu,“

A Pavel ve **2. Listu Korintským 3:18** dodává: „My všichni s odkrytou tváří jako v zrcadle odrážíme Pánovu slávu a tehdy jsme Pánovým Duchem proměňováni k jeho obrazu, od slávy k slávě.“

Takovým vlivem působí Bůh na ty, kteří Ho milují. Jsou mu stále více podobní. Zrcadlí se v nich Boží láska.

List Filipským 2:13 „Bůh sám totiž ve vás působí, abyste nejen chtěli, ale i dělali, co se mu líbí!“

Apoštol Pavel dále v listu **Galatským 2:20** říká: „Jsem ukřižován s Kristem. Nežiji už já - Kristus žije ve mně! Svůj život v tomto těle žiji ve víře v Božího Syna, který si mě zamiloval a vydal za mě sám sebe.“

V Listu **Koloským 1:27b** dodává: „Kristus je ve vás! Ta naděje slávy!“

A v Listu **Koloským 2:2-3** píše: „²Toužím, aby byli povzbuzeni v srdci a spojeni láskou, aby dospěli k veškerému bohatství plné jistoty porozumění a k poznání Božího tajemství - Krista, ³v němž jsou skryty všechny poklady moudrosti a poznání.“

Všechny tyto texty poukazují na vztah mezi Bohem a Jeho lidem. Skrze Boží moc a Jeho milost se křesťané více a více podobají Kristu, jehož milují.

Bible jasně učí, že skrze Krista byly uskutečněny dvě věci.

1. Stvoření všeho, co existuje. **Jan 1:1-3** „¹Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh. ²To bylo na počátku u Boha. ³Všechno povstalo skrze něj a bez něj nepovstalo nic, co je.“

2. Usmíření, neboli znovuobnovení všeho skrze Jeho smrt na kříži. **Jan 12:31-33** „³¹Nyní se koná soud nad tímto světem, nyní bude vládce tohoto světa vyvržen ven. ³²A já, až budu vyzdvižen od země, potáhnu všechny k sobě. ³³(Těmito slovy naznačil, jakou smrtí má zemřít.)“

Kristus je zdrojem života. Jako Bůh vše stvořil a jako Bůh-člověk smířil a znovu obnoví jednotu celého vesmíru včetně planety země skrze svoji smrt a vzkříšení.

Židům 10:12 „Kristus však přinesl za hříchy jedinou oběť, navěky usedl po pravici Boží a hledí vstříc tomu, až mu budou nepřátelé dáni za podnoží jeho trůnu.“

Měli bychom si všimnout, že zde není zmíněno, že by bylo zapotřebí nějakých jiných kněží, nebo že by bylo nutno oběť opakovat. Obojí se ovšem děje v římsko-katolické církvi.

Židům 10:10 „Tou vůlí jsme posvěceni, neboť Ježíš Kristus jednou provždy obětoval své tělo.“

Kristova smrt byla tak jedinečná, jako byla jeho inkarnace. Prostě nezopakovatelná. Nikdo jiný nemá autoritu a není kvalifikovaný, ani žádná církev, aby mohl sjednotit celý vesmír zasažený satanovou vzpourou.

Židům 1:1-3a „¹Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil kdysi Bůh k otcům skrze proroky, ²ale v těchto posledních dnech mluvil k nám skrze svého Syna, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož stvořil celý svět. ³On je jasem jeho slávy a vyjádřením jeho podstaty; svým mocným slovem nese vše, co je. On se postaral o očistění hříchů a poté usedl po pravici Velebnosti na výsostech.“

Svým mocným Slovem nejenom že vše stvořil, ale vše udržuje při životě. Vystoupil na nebesa a Bůh Otec mu řekl: **Židům 1:8** „ale o Synu říká: Tvůj trůn, Bože, trvá na věčné věky, žezlo spravedlnosti je žezlo vlády tvé.“

Ještě jinými slovy je to řečeno v **Listu Efeským 1:20-23** „²⁰Tuto moc dokázal na Kristu, když ho vzkřísil z mrtvých a posadil po své pravici v nebesích, ²¹vysoko nad každou vládu, mocnost, moc a panství i nad každé jméno, které se vyslovuje, ať už v tomto věku nebo v budoucím. ²²Bůh, poddal všechno pod jeho nohy a jako hlavu všeho jej dal církvi, ²³kteřá je jeho tělem, totiž plností Toho, který naplňuje všechno ve všech.“

Do toho spadají i všechny andělské mocnosti. **1. List Petrův 3:22** „který odešel do nebe a je po Boží pravici, kde jsou mu poddáni andělé, vlády i moci.“

Po svém vzkříšení přistoupil Ježíš ke svým učedníkům a řekl: **Matouš 28:18** „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi.“

To znamená, že prostředníkem a zárukou spásy není žádná církev na zemi, ale Kristus, který slouží a přimlouvá se za křesťany v nebeské Svatyni.

List Koloským 3:1-4 „¹Když jste byli vzkříseni s Kristem, vztahujte se k nebeským výšinám, kde Kristus sedí po Boží pravici. ²Myslete na nebeské věci, ne na pozemské, ³vždyť jste zemřeli a váš život je s Kristem ukryt v Bohu. ⁴Až se ukáže Kristus, váš život, tehdy se s ním ve slávě ukážete i vy.“

Pojďme teď uvažovat o vztazích mezi křesťany. **List Koloským 3:12–14** „¹² Proto se jako Boží vyvolení, svatí a milovaní oblečte niterným soucitem, laskavostí, pokorou, mírností a trpělivostí. ¹³ Buďte mezi sebou snášenliví, a má-li někdo k někomu výhrady, odpouštějte si navzájem. Tak jako Pán odpustil vám, odpouštějte i vy. ¹⁴ Nadto vždy buďte oblečeni láskou, která je poutem dokonalosti.“

Boží láska se má projevovat v životech a jednání jeho následovníků.

Apoštol Pavel v **Listu Koloským 3:17** dodává: „Cokoli děláte, ať už ve slovech či skutcích, všechno to činite ve jménu Pána Ježíše a děkujte skrze něj Bohu Otci.“

Měli bychom si povšimnout slov „skrze něj“, protože křesťané mají přístup k Bohu Otci pouze a výlučně skrze Ježíše Krista.

1. List Janův 3:8-16 „⁸ Kdo páchá hřích, je z ďábla, neboť ďábel od počátku hřeší. Proto se ukázal Boží Syn, aby zrušil skutky ďábla. ⁹ Kdo se narodil z Boha, nepáchá hřích, neboť v něm zůstává Boží símě; nemůže hřešit, protože se narodil z Boha. ¹⁰ Podle toho se poznají děti Boží a děti ďábla: kdo nežije spravedlivě a nemiluje svého bratra, není z Boha. ¹¹ To je to poselství, které jste slyšeli od počátku: Milujme jedni druhé. ¹² Ne jako Kain, který patřil tomu Zlému a zavraždil svého bratra. A proč ho zavraždil? Protože jeho skutky byly zlé, ale skutky jeho bratra spravedlivé. ¹³ Nedivte se, bratři, pokud vás svět nenávidí. ¹⁴ My víme, že jsme přešli ze smrti do života, protože milujeme své bratry. Kdo nemiluje, zůstává ve smrti. ¹⁵ Kdo nenávidí bratra, je vrah; a víte, že žádný vrah v sobě nemá věčný život. ¹⁶ Takto jsme poznali, co je láska, že on za nás položil svůj život. I my tedy musíme pokládat život za bratry.“

List Koloským 4:6 „Vaše slova ať jsou vždy vlídná a ochucená solí, ať víte, jak máte mluvit s každým člověkem.“

Štěpán demonstroval Kristovu lásku, když se modlil za ty, kteří ho kamenovali. **Skutky 7:60** „Klesl na kolena a hlasitě zvolal: Nepočítej jim tento hřích, Pane! Po těch slovech zesnul.“

Štěpán se díval na Krista. **Skutky 7:55-56** „⁵⁵ On však, plný Ducha svatého, upřel pohled k nebi. Uviděl Boží slávu a Ježíše stojícího po Boží pravici ⁵⁶ a zvolal: Hle, vidím otevřené nebe a Syna člověka stojícího po Boží pravici!“

Jak můžeme vidět Písmo prezentuje úplně jiný obraz Krista a křesťanů, než můžeme najít v pozdějších křesťanských dějinách, které nazýváme temný středověk, se všemi těmi křížovými válkami, inkvizicí, prodáváním odpustků, strachem z věčně hořícího pekla, různými příkazy a zákazy pramenící z lidských tradic a církví, jejíž členové si snaží zasloužit si věčný život. Pravé evangelium osvobozuje člověka od všech lidských výmyslů, tradic a otroctví hříchu. Ježíš říká: **Jan 8:32** „Poznáte pravdu a pravda vás vysvobodí.“

Neexistuje větší manifestace Boží lásky, než Kristova smrt na kříži. Nikdy se nepřestaneme učit poznávat hloubku této lásky. Kříž se stal ultimativním zjevením lásky, která panuje mezi třemi osobami Boha. Skutečný Boží lid je také společenstvím lásky, které ve zmenšeném měřítku reflektuje na zemi, vztah lásky, jaký mají mezi sebou tři osoby Boha již od věčnosti. To je také důvodem, proč bude skutečný Boží lid podobný Kristu při jeho druhém příchodu.

1. List Janův 3:2-3 „² Milování, teď jsme Boží děti, ale ještě se neukázalo, co budeme. Víme však, že až se ukáže, budeme podobní jemu, neboť ho uvidíme tak, jak je. ³ Každý, kdo k němu upíná tuto naději, usiluje být čistý, jako je čistý on.“

Církev je společenství lidí, kteří věří v Krista a následují Ho. Je povolána, aby vyšla ze světa. Svět a jeho hodnoty již pro ně není domovem. Mají jiné smýšlení, jiné plány a závazky. Jsou tzv. tělem Kristovým a On je jejich hlavou. Skutečná Boží církev odpovídá na volání věčného evangelia, tedy věčné smlouvy mezi Trojjediným Bohem a jeho lidem. Tak jako se tři osoby Boha mezi sebou milovali a milují od věčnosti, tak se tato láska projevuje ve společenství věřících. To je sjednocuje s Bohem a i mezi sebou navzájem. Takovou lásku je možné získat pouze díky přímému přístupu k Trojjedinému Bohu skrze Krista. Při svém nanebevzetí vzal Kristus naše lidství, přímo k Bohu Otci a Duchu Svatému. Trojjediný Bůh je spojení tří osob Boha. Jedním z nich je Kristus, o kterém můžeme říci, že je Bůh-člověk. Lidství tedy bylo pozdviženo skrze do nebe vzatého Krista, který nyní slouží jako náš Velekněz v nebeské Svatyni po pravici Otce.

Od svého ukřižování je Kristus pro novozákonní církev jedinou osobou, která má právo fungovat jako její hlava a Velekněz. **Židům 8:1-2** „*To hlavní, o čem tu mluvíme, je ovšem to, že máme takového velekněze, který usedl po pravici trůnu Velebnosti v nebesích.* ²*On je služebníkem té pravé svatyně - stánku, který nepostavil člověk, ale Hospodin.*“

Hebrejský kněžský systém se všemi možnými obětmi a službou ve Svatyni, byl pouhým předobrazem oběti Krista a jeho služby v nebeské Svatyni. Kristovou smrtí na kříži byla tato služba ukončena. Stejně tak ani dnes není zapotřebí žádného kněžského systému, který by zprostředkoval přimluvu a odpuštění hříchů mezi člověkem a Bohem.

Židům 4:14-16 „*Když máme tak úžasného velekněze - Božího Syna Ježíše, který vešel až do nebe - držme se pevně svého vyznání.* ¹⁵*Nemáme ovšem velekněze neschopného cítit s našimi slabostmi, ale takového, který byl v každém ohledu zkoušen jako my, avšak zůstal bez hříchu.* ¹⁶*Proto přistupme k trůnu milosti se smělou důvěrou, abychom došli milosrdenství a našli milost, když potřebujeme pomoci.*“

Pouze Kristova oběť může spasit člověka. A každý jedinec může svobodně přistoupit v modlitbě skrze Krista k trůnu milosti, když potřebuje pomoc. V tomto smyslu je Nová smlouva lepší, než Stará smlouva. Kristus dokázal to, co obětování zvířat a s tím související služba v pozemské Svatyni a ceremoniální zákony, které to vše doprovázely dokázat nemohli.

To ale neznamená, že lidé žijící v době tzv. Starého zákona byli spaseni podle jiných podmínek. Bůh je pořád stejný, nemění se. **Židům 13:8** „*Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky.*“ Proto Bible nazývá evangelium věčným evangeliem. Po celou dobu lidských dějin platí stejné evangelium.

List Galatským 3:8-9 „*Písmo předvíдалo, že Bůh ospravedlní pohany na základě víry, a tak předpovědělo Abrahamovi: V tobě dojdou požehnání všechny národy.* ⁹*Lidé víry tedy docházejí požehnání s věrným Abrahamem.*“

Boží morální Zákon, neboli Desatero, je po celé dějiny lidstva stále platný. Přestoupení Zákona je hřích.

1. List Janův 3:4 „*Každý, kdo se dopouští hříchu, jedna i proti zákonu Božímu, neboť hřích je porušení zákona.*“

Pokud chtěl Bůh zachránit padlé lidstvo, tedy ty kteří se chtějí nechat zachránit, musel, aby vyvrátil satanovi argumenty, že je nespravedlivý diktátor ukázat, že miluje své stvoření více než sám sebe. Důkaz této lásky vidíme v Kristově smrti. Kdo Krista miluje, ten dodržuje Boží přikázání. Smlouva s Bohem spočívala vždy v tom, že lidé dovolili, aby tzv. napsal svůj zákon do jejich srdcí a mysli.“

Židům 10:15-16 „*Totéž nám dosvědčuje i Duch svatý. Nejdříve totiž říká:* ¹⁶*Toto je smlouva, kterou s nimi po těch dnech uzavřu, praví Hospodin: Své zákony vložím do jejich srdce a vepíši jim je do mysli,*“

Jeremiáš 31:31-34 „³¹Hle, přicházejí dny, praví Hospodin, kdy s domem Izraele a s domem Judy uzavřu novou smlouvu. ³²Ne ovšem takovou smlouvu, jakou jsem uzavřel s jejich otci v den, kdy jsem je vzal za ruku a vyvedl je z Egypta - tuto mou smlouvu totiž porušili, ačkoli jsem byl jejich manželem, praví Hospodin. ³³Nuže, toto je smlouva, kterou po těch dnech uzavřu s domem Izraele, praví Hospodin: Svůj zákon vložím do jejich nitra a napíšu jim ho na srdce. Budu jejich Bohem a oni budou mým lidem. ³⁴Už se nebudou navzájem poučovat a jedni druhé nabádat: Poznejte Hospodina! Všichni mě totiž budou znát, od nejmenších až po největší z nich, praví Hospodin. Odpustím jim jejich viny a už nikdy nevzpomenu na jejich hřích.“

Dnes je většina křesťanů přesvědčena, že tzv. Stará smlouva, kterou Bůh uzavřel s Izraelem, byla nefunkční, protože neměla moc vyprodukovat poslušnost, kterou ale zákon požadoval, protože nedovedla změnit lidské srdce. Takže Bůh musel učinit s lidmi žijícími v době Nového zákona Novou smlouvu, která by tuto poslušnost vyprodukovala. To bylo možné, říkají, protože Kristus zvítězil a pak byl Duch svatý vylit o letnicích a skrze jeho moc je pak křesťanům dáno nové srdce, které vede člověka k poslušnosti. To by ovšem znamenalo, že by v dobách tzv. Starého zákona nebylo možné mít obnovené srdce.

To tak ale není. Bible to neučí. Obnova srdce není nová zkušenost vyhrazená pouze pro křesťany žijící v době Nového zákona. Bůh jasně chce, aby i lidé žijící v dobách Starého zákona měli obnovené milující srdce. To dokazují následující texty.

Deuteronomium 5:29 „Kéž by jen měli takové srdce, aby mne po všechny dny ctili a zachovávali všechna má přikázání, aby se jim i jejich dětem navěky vedlo dobře!“

Deuteronomium 6:4-6 „⁴Slyš, Izraeli: Hospodin je náš Bůh, Hospodin je jediný! ⁵Proto miluj Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou silou. ⁶Ať tato slova, která ti dnes svěřuji, zůstanou ve tvém srdci.“

Deuteronomium 10:12-13 „¹²Nyní tedy, Izraeli - co od tebe Hospodin, tvůj Bůh, žádá? Jen to, abys ctil Hospodina, svého Boha, kráčet po všech jeho cestách a miloval jej. Chce, abys sloužil Hospodinu, svému Bohu, celým svým srdcem a celou svou duší ¹³a abys zachovával Hospodinova přikázání a ustanovení, která ti dnes udílím pro tvé dobro.“

Žalm 40:8-9 „⁸Tehdy jsem řekl: Hle, přicházím, jako je o mně v Knize napsáno. ⁹Mou radostí je konat vůli tvou, tvůj Zákon, Bože můj, v nitru nosím si.“

Žalm 42:2-3 „²Jako laň prahne po proudící vodě, má duše prahne, Bože, po tobě! ³Po Bohu, po živém Bohu, žízní duše má: Kdy už půjdu a spatřím Boží tvář?“

Zajatcům vracejících se z Babylonského zajetí Bůh slíbil následující.

Jeremiáš 24:4-7 „⁵Tak praví Hospodin, Bůh Izraele: Judští vyhnanci, které jsem odsud poslal do Babylonie, jsou jako tyto dobré fiky - považuji je za dobré. ⁶Spočinu na nich svým dobrotivým pohledem a přivedu je zpět do této země. Znovu je vybuduji a nezbořím, zasadím je a nevykořením. ⁷Dám jim takové srdce, aby mě znali, aby věděli, že já jsem Hospodin. Budou mým lidem a já budu jejich Bohem, protože se celým srdcem vrátí ke mně.“

Vztah mezi Bohem a Jeho lidem byl ve všech dobách postaven na stejných principech. Ježíš to formuloval takto: **Matouš 22:37-39** „³⁷Ježíš mu řekl: ‚Miluj Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí‘. ³⁸To je první a největší přikázání. ³⁹Druhé je mu podobné: ‚Miluj svého bližního jako sám sebe‘. ⁴⁰V těchto dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci.“

Tak, jako je nemožné oddělit tři osoby Boha, které se mezi sebou navzájem milují, tak není možné oddělit Boží lásku od zákona lásky. Apoštol Jan vysvětluje, že hřích je bezzákonnost.

1. List Janův 3:4 „Každý, kdo se dopouští hříchu, jedná i proti zákonu Božímu, neboť hřích je porušení zákona.“

1. List Janův 4:20-21 „²⁰Kdo říká ‚Miluji Boha‘ a přitom nenávidí bratra, je lhář. Když někdo nemiluje bratra, kterého vidí, nemůže přece milovat Boha, kterého nevidí. ²¹Máme tedy od něj toto přikázání: Kdo miluje Boha, ať miluje i bratra.“

Žádná církev a žádní křesťané nikdy neměli a nemají právo z jakýchkoliv důvodů zabíjet jiné lidi. A už vůbec ne, kvůli jiné víře a ve jménu Boha. Lidé ve většině případů vždy vraždili ve jménu někoho, nebo něčeho, tedy nějaké ideologie. Ovšem Ježíš učil něco naprosto jiného.

Matouš 5:5, 7-10, 44-48 „⁵Blaze mírným, neboť dostanou zemi za dědictví. ⁷Blaze milosrdným, neboť dojdou milosrdenství. ⁸Blaze čistým v srdci, neboť uvidí Boha. ⁹Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť budou nazváni Božími dětmi. ¹⁰Blaze pronásledovaným pro spravedlnost, neboť jim patří nebeské království. ⁴⁴Já vám však říkám: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují. ⁴⁵Tak budete synové svého Otce v nebesích. On přece dává svému slunci vycházet na dobré lidi i na zlé a posílá déšť na spravedlivé i nespravedlivé. ⁴⁶Jakou máte odplatu, když milujete jen ty, kdo milují vás? Nedělají snad totéž i výběrci daní? ⁴⁷A co mimořádného děláte, když zdravíte jen své bratry? Nedělají to snad i pohané? ⁴⁸Buďte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.“

Matouš 6:14-15 „¹⁴Odpustíte-li totiž lidem jejich prohřešky, odpustí také váš nebeský Otec vám. ¹⁵Ale když lidem jejich prohřešky neodpustíte, neodpustí ani váš Otec vaše prohřešky vám.“

To je pravé křesťanství. Ježíš řekl svým následovníkům. **Jan 13:34-35** „³⁴Dávám vám nové přikázání: Milujte jedni druhé. Milujte jedni druhé, jako jsem já miloval vás. ³⁵Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, když budete mít lásku jedni k druhým.“

Pavel řekl v listu **Galatským 6:1-2** „¹Bratři, upadne-li někdo z vás do hříchu, vy duchovní mu pomozte v nápravě. Dělejte to ovšem ve vlídném duchu a každý si dávej pozor, abys sám nepodlehł pokušení. ²Neste břemena jedni druhých - tak naplníte Kristův zákon.“

Mučení a upalování křesťanů tzv. jinými křesťany odporovalo Kristovým přikázáním. Nenávist vůči takzvaným heretikům, lidmi kteří předstírali, že jsou křesťané, reflektuje satanovu nenávist vůči všem skutečným křesťanům. Zjevení 12:17

Tato nenávist je součástí velkého sporu mezi silami dobra a zla. Na místo co by se křesťané mezi sebou milovali, což je Kristova cesta, tak někteří takzvaní křesťané zabíjeli jiné křesťany, což je satanova cesta. Masakry jichž se dopouštěli takzvaní křesťané na jiných křesťanech, prokazují přítomnost satana a jeho principů v těchto událostech a ukazují, jak síly zla triumfovaly uprostřed křesťanství.

Ovšem Bible učí **1. List Janův 4:20-21** „²⁰Kdo říká ‚Miluji Boha‘ a přitom nenávidí bratra, je lhář. Když někdo nemiluje bratra, kterého vidí, nemůže přece milovat Boha, kterého nevidí. ²¹Máme tedy od něj toto přikázání: Kdo miluje Boha, ať miluje i bratra.“

V listu **Koloským 3:12-15** se dočteme: „¹²Proto se jako Boží vyvolení, svatí a milovaní oblečte niterným soucitem, laskavostí, pokorou, mírností a trpělivostí. ¹³Buďte mezi sebou snášenliví, a má-li někdo k někomu výhrady, odpouštějte si navzájem. Tak jako Pán odpustil vám, odpouštějte i vy. ¹⁴Nadto vždy buďte oblečeni láskou, která je poutem dokonalosti. ¹⁵Ve vašich srdcích ať vládne Kristův pokoj - právě k němu jste byli povoláni v jednom těle. Buďte vděční.“

Bůh Otec miluje všechny lidi a snaží se všechny zachránit.

Jan 3:17 „Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něj spasen.“

Proto se Ježíš modlil za ty, kteří ho křižovali.

Lukáš 23:34 „Ježíš tehdy řekl: ‚Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co dělají!‘“

Podobnou láskou se projevuje ovoce Ducha Svatého v křesťanech, kteří následují Ježíše. Nenávist a zabíjení křesťanů mezi sebou, odhaluje ducha antikrista. Stejný duch ovládal i ty, kteří zavraždili Krista jenom proto, čemu věřil a co učil. Kristus byl vydán na smrt členy náboženského systému, který Ho vydal Římanům, aby byl ukřižován. Římský papežský systém vraždil křesťany, kteří odmítali věřit stejným způsobem jako Řím. Někteří protestanté činili to samé těm, kteří neměli stejnou víru. Bůh ale hodnotí křesťany podle toho, jakou mají lásku ke svému bližnímu. Kristus opravdovým křesťanům říká:

Lukáš 6:36-38 „³⁶Bud'te milosrdní, jako je milosrdný váš Otec. ³⁷Nesud'te a nebudete souzeni. Neodsuzujte a nebudete odsouzeni. Odpouštějte a bude vám odpuštěno. ³⁸Dávejte a bude vám dáno.“

Láska k jiným svědčí o tom, jestli v člověku přebývá Svatý Duch. Je zajímavé, že apoštol Petr o kterém katolická církev tvrdí, že byl prvním papežem, apeloval na to, aby se křesťané milovali.

1. List Petřův 4:8a „především si ale zachovejte vzájemnou lásku“

Ježíš říká na adresu těch, kteří nemilovali jiné, následující:

Matouš 25:41-46 „⁴¹Těm po své levici tehdy řekne: ‚Jděte ode mě, vy proklátí, do věčného ohně, který je připraven pro ďábla a jeho anděly! ⁴²Neboť jsem hladověl, a nedali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a nedali jste mi napít. ⁴³Byl jsem cizincem, a nepřijali jste mě, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě, nemocný a ve vězení, a nenavštívili jste mě. ⁴⁴Tehdy mu odpoví: ‚Pane, kdy jsme tě viděli hladového nebo žíznivého nebo jako cizince nebo nahého nebo nemocného nebo ve vězení, a neposloužili ti? ⁴⁵Poví jim: ‚Amen, říkám vám, že cokoli jste neudělali pro nejmenšího z nich, to jste neudělali pro mě.‘ ⁴⁶Takoví tedy půjdou do věčných muk, ale spravedliví do věčného života.“

Praví křesťané se radují ze srdečného a láskyplného vztahu s Ježíšem. Uvědomují si pravdivost Pavlových slov.

Římanům 8:38-39 „³⁸Jsem si jist, že smrt ani život, andělé ani démoni, věci přítomné ani budoucí, žádná moc, ³⁹výšina ani hlubina ani nic jiného v celém stvoření nás nemůže oddělit od Boží lásky v Kristu Ježíši, našem Pánu!“

Křesťané souzní s tím, co napsal Pavel v listu **Efeským 1:7-10** „⁷V něm se nám skrze jeho krev dostalo vykoupění, totiž odpuštění hříchů, podle bohatství jeho milosti, ⁸kterou nás štědře zahrnul se vši moudrostí a prozíravostí. ⁹Ve své laskavosti nám dal poznat tajemství své vůle - předsevzal si, ¹⁰že až se naplní čas, uskuteční svůj plán a shromáždí všechno na nebi i na zemi do jednoty v Kristu.“

Ale již nyní se opravdoví křesťané smí radovat z toho, že jsou nerozlučně spojeni s Kristem, který nám dává až nepochopitelné zaslíbení.

List Efeským 2:6-7 „⁶Spolu s ním nás vzkřísil a posadil na nebesích v Kristu Ježíši, ⁷aby svou laskavostí k nám v Kristu Ježíši projevil v budoucích dobách nepřekonatelné bohatství své milosti.“

Co ale tento text reálně znamená? V listu **Židům 1:3** se o Kristu dočteme: „On je jasem jeho slávy a vyjádřením jeho podstaty; svým mocným slovem nese vše, co je. On se postaral o očistění hříchů a poté usedl po pravici Velebnosti na výsostech.“

Ježíš je Veleknězem v nebeské Svatyni ale i Králem. Skrze Krista jsou opravdoví křesťané již jakoby povzneseni do Boží přítomnosti a je to, jako kdyby již seděli s Kristem na Jeho trůnu. Sám Ježíš jim to slibuje.

Zjevení 3:21 „Kdo vítězí, tomu dám usednout se mnou na mém trůnu, jako jsem i já zvítězil a usedl se svým Otcem na jeho trůnu.“

Skuteční křesťané se jednoho dne budou podílet s Kristem na Jeho vládě.

Zjevení 20:4 „Spatřil jsem trůny a ty, kdo se na nich posadili, a byl jim svěřen soud. Viděl jsem také duše popravených pro Ježíšovo svědectví a pro Boží slovo, duše těch, kteří se neklaněli šelmě ani jejímu obrazu a nepřijali její znamení na čela ani na ruce. Ti ožili a kralovali s Kristem tisíc let.“

To je ale studium samo pro sebe.

Kdo je ochoten se v tomto životě ponížit, bude povýšen. Kdo se povyšuje, bude ponížen. Láska nikoho k ničemu nenutí. Všude kde je nátlak, není láska. Skuteční křesťané nemohou jinak, než milovat ty, za které Ježíš zemřel.

Již v dobách tzv. Starého zákona učil Bůh svůj lid, jaký mají mít vztah k Němu a mezi sebou.

V knize **Deuteronomium 6:5** je psáno: „Proto miluj Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou silou.“

Leviticus 19:18 „Nemsti se ani nechovej zášť proti synům svého lidu. Miluj svého bližního jako sám sebe. Já jsem Hospodin.“

Ježíš pak učil to samé, když byl zde na zemi v lidském těle. Na otázku: „³⁶Mistře, které je největší přikázání v Zákoně?“ odpověděl. **Matouš 22:37-39** „³⁷Miluj Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí'. ³⁸To je první a největší přikázání. ³⁹Druhé je mu podobné: 'Miluj svého bližního jako sám sebe'. ⁴⁰V těchto dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci.“

Jindy Ježíš učil: **Matouš 7:12** „Chovejte se k lidem přesně tak, jak chcete, aby se oni chovali k vám. Právě v tom spočívá Zákon i Proroci.“

Kristus dále učil: **Matouš 6:14-15** „¹⁴Odpustíte-li totiž lidem jejich prohřešky, odpustí také váš nebeský Otec vám. ¹⁵Ale když lidem jejich prohřešky neodpustíte, neodpustí ani váš Otec vaše prohřešky vám.“

V **Listu Koloským 3:12-15** se dočteme: „¹²Proto se jako Boží vyvolení, svatí a milovaní oblečte niterným soucitem, laskavostí, pokorou, mírností a trpělivostí. ¹³Buďte mezi sebou snášenliví, a má-li někdo k někomu výhrady, odpouštějte si navzájem. Tak jako Pán odpustil vám, odpouštějte i vy. ¹⁴Nadto vždy buďte oblečeni láskou, která je poutem dokonalosti. ¹⁵Ve vašich srdcích ať vládne Kristův pokoj - právě k němu jste byli povoláni v jednom těle. Buďte vděční.“

Protože Kristus je hlavou církve a ne papež, jak je psáno v listu **Efeským 5:23** „Muž je hlavou své ženy, jako je Kristus hlavou církve, která je jeho tělem a on jejím zachráncem,“ tak bude církev Kristu podobná.

1. List Janův 3:2 „Milovaní, teď jsme Boží děti, ale ještě se neukázalo, co budeme. Víme však, že až se ukáže, budeme podobní jemu, neboť ho uvidíme tak, jak je.“

Čím více boží lid studuje Kristův život a komunikuje s ním, bude Mu více podobný. Ježíš, když byl zde na zemi, sloužil, uzdravoval a kázal evangelium. Hledal ty, kteří byli ztraceni a osvobozoval ty, kteří byli v zajetí hříchu, vyháněl demony a křísil lidi z mrtvých. A pak několik hodin před svou smrtí umýval špinavé nohy svých učedníků. To je milí přátelé skutečné křesťanství. Být naplněn Kristovou láskou, která se projevuje ve skutcích lásky a to je předpoklad pro to, aby křesťan mohl obdržet věčný život a žít s Ježíšem po celou věčnost.